

SZENTKÚT

A NEMZETI KEGYHELY LAPJA

2019. XII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

KEDVES ZARÁNDOK!

Szentkúton ismét elszaladt egy búcsús szezon, és elkezdődött az advent. Ahogyan ez a csendes karácsonyi készülék időszakára mindnyájunk számára, úgy nálunk is lassul egy kicsit az élet, jobban igazodunk a minket itt körülvevő természet rendjéhez. Közeledik az év vége, a számvetés és a hálaadás ideje.

2019 Húsvétja utáni szombaton (április 27-én) először láthattuk vendégül Katona püspök úr vezetésével az Irgalmasság Zarándoklatát, mely korábban konferencia formájában már megfordult Szentkúton. A viszonylag korai tavaszi időpont ellenére, kedvező időjárás mellett jól sikerült és folytatásra érdemesnek látszik ez az imádságos összejövetel. A szerzetesek zarándoklata immár hagyományosan Húsvét első vasárnapján a Szerzetesi Iroda koordinálásával, a ferences szegénygondozó nővérek vezetésével valósult meg. Ez az év első nagyobb gyalogos zarándoklata Szécsényből, és már tervezik a jövő évit.

A fegyőrök, majd a rabok hagyományos országos zarándoklatára még Pünkösöd előtt került sor. Az ország csaknem minden büntetés-végrehajtási intézményéből érkeztek erre a reményt jelentő alkalomra.

Külön öröm számunkra, hogy rendszeressé és kedvelt-

té vált a felvidéki zarándokok között a Besztercebányai és a Rozsnyói Egyházmegye magyar híveinek szentkúti búcsúja, melyet az illetékes püspöki helynökök vezetnek.

Itt kell külön megemlékezni a gyóntatókról, akik a rendház tagjain kívül két állandó egyházmegyes atyát, a kisegítő ferences és premontrei testvéreket jelentik, valamint a zarándokcsoporttal érkező egyházmegyes papokat, akik közül sokan szívesen segítenek. Az ő munkájuk nélkül Szentkút nem tudná ellátni a gyónók tömegét.

Kisasszony ünnepéhez kapcsolódóan megünnepeltük a ferences rend 30 éves visszatérését. Az azóta itt szolgáló atyák közül sokan már „a mennyben követik a Barányt”, de jó volt hallani a szentmisében Julián atya – volt kegyhelyigazgató és házfőnök – biztató szavait arról, hogy Szentkút milyen kiváltságos helye az isteni szeretet kiadásának az itt szolgálók számára is.

A Szentkúti Szűzanya Testvérülete első tagjainak ígértétele is ehhez az évhez kapcsolódik. Reméljük, hogy a tagok valódi imahátteret nyújtanak majd a kegyhely számára, előmozdítva a Szentkúti Szűzanya tiszteletét környezetükben.

Idén is folytattuk a felkészülést a jövő évi budapesti

Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra, ennek jegyében az ünnepi katekézisekben a szentségekről hallottunk tartalmas előadásokat (néhányból részletet is olvashatnak újságunkban).

Jövő évi terveink között szerepel a szlovák búcsú állandó megrendezése a Fájdalmas Anya ünnepéhez kapcsolódóan, melyre 2020-ban szeptember 12-én, szombaton kerül sor, Stanislav Stolárik rozsnyói püspök úr vezetésével.

Szentkút ebben az évben is szépült; hogy csak a legutóbbit említsem, a Szent Hubertus búcsúra készült el a kegyzsobor legújabb zöld ruhája is, gazdagítva azt a ruhátartat, melyet nyár óta állandó kiállítás mutat be a buszfordulóban lévő Fogadóépületben. Jól mutatnak a virágzó leanderek a bevonulási út mellett a nyáron, illetve reméljük, hogy a szécsényi, pásztói és budai önkéntesek segítségével ültetett facsemeték is megerednek majd jövőre. Az EU szlovák-magyar Interreg pályázatából elkészült a templomajtó javítása, lezajlott egy történetkonferencia Szentkútról, illetve megkezdődtek a templom szigetelési és külső festési munkálatai. Ugyanebből a forrásból már megújult a füleki templombelső, illetve a pozsonyi ferences templom tornya, és megkezdődött a szécsényi templom felújítása is. 2019. december 31-én fejeződik be a kormány döntése alapján a Magyar Turisztikai Ügynökség által felügyelt további szentkúti fejlesztések kiviteli terveinek elkészítése.

Áldott, békés karácsonyt és boldog új évet kívánok minden Olvasónak és szentkúti zarándoknak!

*fr. Orosz Lóránt OFM
kegyhelyigazgató*

ÚJ, DÍSZES ZÖLD RUHÁT KAPOTT A SZŰZANYA

Október végére készült el a kegyzsobor legújabb, aranylő mintákban pompázó zöld ruhája. Külön örömet jelentett, hogy a Hubertus-búcsúra ide érkező erdészek, vadászok, családtagjaik és minden érdeklődő már ebben az „Erdők Nagyasszonya” zöld ruhában láthatták Szűz Mária szobrát. Ennek a gyönyörű ruhának is – hasonlóan az elmúlt húsz év ruháihoz – Varga Ottóné Magdika ipolytarnóci női szabómester volt az alkotója, hálás köszönet neki ezért ezúton is. Magdika főállásban menyasszonyi ruhákat készít, ezért ha valaki esküvőt tervez a közeljövőben, bátran keresse őt, a „Szűzanya varrónőjét” ilyen ügyben is. Elérhetőségei: +3620/4318560; ottone@globonet.hu; 3138 Ipolytarnóc, Kossuth u. 6.

A TARTALOMBÓL

5	A HÁZASTÁRSÁK KÖZÖSEN HALADNAK ISTEN FELÉ	10	TI KINEK TARTOTOK ENGEM?
6	UDVARDY GYÖRGY KINEVEZETT VESZPRÉMI ÉRSEK HOMÍLIÁJA	11	A HITÜNKET KÖZÖSSÉGBEN KELL MEGÉLNÜNK
9	ISTEN MEGBOCSÁTÓ MŰVE AZ EGYHÁZBAN	13	TANULJUNK HAZASZERETETET SZENT LÁSZLÓ KIRÁLYTÓL

MÁRIA AZ EVANGÉLIUM ÚTJÁT MUTATJA

„(...) Milyen szép Szűz Mária küldetése! Milyen szép Szűz Mária küldetésének a gyümölcse! Tudjuk az evangéliumból, hogy Gábrriel arkangyal hozza neki az égi üzenetet, amely szerint Jézusnak, az Isten Fiának anyja lesz. Majd rögtön az anyjával való találkozás után, ahogy az evangélium is leírja, Mária elhagyja Názáretet, hogy Erzsébettel találkozhasson. A találkozás után ez a két szent asszony együtt hirdette és ma is hirdeti a világnak, hogy Isten Szűz Mária Fiaként belépett a mi világunkba, igaz Istenként és igaz emberként. Ez a valóság, ez az ige az egész emberiség számára örökké fontos esemény marad. Ez egy olyan kincs, amit jól el kell rejtenuünk, el kell zárnunk valami nagyon védett helyre. Ez egy olyan kincs, amelynek az egész világot be kell ragyognia. És mi ennek a világot beragyogni akaró fénynek, ennek a hatalmas kincsnek vagyunk a hírnökei.

Szent Pál apostol Isten kegyelmét hirdeti, és azt tanítja, hogy minket, megkeresztelteteket, Isten fiainak hívnak. Isten fiai vagyunk Jézus Krisztusban. Olyan fiai, akik ugyanúgy szólíthatják meg az Atyát, mint Jézus, ugyanazokkal a szavakkal: Abba, Atya!

Szűz Mária mindig közel van az ő Fiához. Jézusra mutat, közbenjár mindenkiért, aki kéri őt. Mária pontosan így tudja folytatni ma is az ő missziós küldetését. A mai napig evangelizál minket, az evangélium útját mutatja, arra hív. Mária ma is magyarázza, tanítja Fia életét azoknak, akik így kéri őt: Üdvözlégy, Mária, Istennek Anyja, imádkozz érettünk, bűnösökért! Mária segít minket kereszténynek lenni. Segít olyan emberekké válnunk, akiket a Szentlélek folyamatosan formál, hogy Krisztustól kapott küldetésünket teljesíteni tudjuk.

Ti ma azért jöttetek ide, kedves testvérek, hogy találkozzatok Máriával és kérjétek őt, aki megmutatja nekünk Fiát. A mai ünnep első olvasmánya, amelyet több száz évvel Krisztus születése előtt írtak, valójában egy prófécia, egy jóvendülés, ami Máriáról szól. »Anyja vagyok én a szép szeretetnek, az istenfélelemnek, a hitnek és a szent reménynek.« Íme az a személy, aki kegyelemmel teljes, és Krisztushoz vezet minket. Aztán hallottuk az olvasmányban: »Nálam van az út és az igazság minden kegyelme, nálam az élet és erény minden reménye.« Azért van ez, mert méhében hordta azt, aki az Út, az Igazság és az Élet.

A szent író írja: »Jertek hozzám mind, akik megkívtok engem, és teljete el gyümölcseimmel.« Ha elfogadjuk a meghívást, akkor a Szentlélek gyümölcseivel tölt el bennünket, azokkal, amelyekkel mi is ezt a jó hírt vihetjük a világra. Ezek a gyümölcsök, a szeretet, az öröm, a békeség, a türelem, a kedvesség, a jóság, a hűség, a szelídség, az önmegtartóztatás, ezek az evangélium hirdetésének lehetséges eszközei. »Aki reám hallgat, meg nem szégyenül, akik értem fáradnak, nem esnek bűnbe.« Ezért fontos, hogy hallgassuk Mária hangját, mely Jézus útját mutatja nekünk. Mária hangját, mely mindennap evangelizál minket. Mária hangját, mely minket is tanúságtevőkké tesz. Csak így lehetünk a világban az irgalmasság munkatársai és a szeretet eszközei. Ámen.»

(Részlet Michael August Blume apostoli nuncius 2019. október 6-án elmondott szentkúti homíliájából)

A HÁZASTÁRSÁK KÖZÖSEN HALADNAK ISTEN FELÉ

„(...) A házasság egy olyan kötelék, egy szentség, amely egy férfit és egy nőt egy olyan kizárólagos kapcsolatban köt össze, amely tulajdonképpen az Isten felé tart. A házasságkötés után a férfi és a nő többé már nem külön-külön törekednek az Isten felé. Életszentségük útja, az, hogy ők szentek legyenek, a továbbiakban már kettejük kapcsolatában, kettejük egységében valósul meg. A házastársaknak tehát az a hivatása, hogy egymást kölcsönösen az üdvösségre segítsék. A Biblia azt mondja, hogy a házasság olyan, mint egy szövetség. Nagyon fontos kimondani mai világunkban, hogy a házasság nem pusztán egy papír, nemcsak egy szerződés, hanem egy életszövetség, ami a házastársak minden napját érinti. (...)»

Isten tervében a házasság nem egy mellékes vagy másodrangú életút, hanem az életszentség útja a házaspár számára. Az ő mindennapi küzdelmük, akár a gyerekekkel, akár egymással, akár az anyagi dolgokkal, akár azzal, hogy olykor nem értik meg egymást, az mind-mind életszentségük útja. A házasságban így minden nehézség áldott keresztté válhat. (...)»

(Részlet Schneider Angelika OP 2019. október 6-án elmondott szentkúti katekéziséből)

UDVARDY GYÖRGY KINEVEZETT VESZPRÉMI ÉRSEK HOMÍLIÁJA A NAGYBOLDOGASSZONY FŐBÚCSÚ NAPJÁN

„Kedves paptestvérek, kedves zarándok testvérek! Egy gyönyörű hittitkot ünneplünk a mai Mária-ünnepen. Máriához kötődik, Isten műveli. Azt ünnepeljük – ahogyan Egyházunk tanítása nagyon precízen, pontosan és Istennek a tágasságát mégis nyitva hagyva ezt megfogalmazza –, hogy a Boldogságos Szűz Mária földi pályájának befejeztével fölemeltetett az Isten dicsőségébe, és ott van, közbenjár értünk. Földi pályáról beszél a megfogalmazás, és dicsőségről. Úgy tűnhet, hogy ez a kettő szemben áll egymással. Vagy az egyik van, vagy a másik, egy időben nem létezhetnek. A Boldogságos Szűz Mária személyében pontosan azt látjuk, hogy a földi pálya, a földi lét, az életünk, amit élünk, dicsőségre hivatott. Természetesen ez a dicsőség az Istennel való találkozásban válik mindannyiunk számára teljessé, ott bomlik ki, ott fogjuk érteni azt minden elemében. De ez a dicsőség földi pályánk minden pillanatában is ott van. A dicsőséget szemléljük, és a Boldogságos Szűz Máriára mint az Egyház modelljére tekintünk. Bátorít bennünket Egyházunk, hogy hozzá

hasonlóvá formálódjunk. Azért tudunk bátor bizalommal ünnepelni, mert a keresztségben ezt a földi pályát és ezt a dicsőséget hivatásul kaptuk. Fontos tehát az az élet, amit élünk, nemcsak a vége, nemcsak az, ami utána van, hanem amit Istentől kaptunk a maga teljességében.

Három gondolatot szeretnék kiemelni a mai ünnepel kapcsolatban a Boldogságos Szűz Mária személyéről. Mindhárom abból a dogmából következik, hogy ő földi pályájának befejeztével emeltetett föl az Isten dicsőségébe.

Máriára úgy tekinthetünk mint hétköznapi asszonyra, és ezt bátran mondhatjuk: nem sértés, hanem éppen a gazdagságot fejezi ki. Él minden ember hétköznapi életét. A reggeli kelésben, a munkában, a gondolkodásban, az erőfeszítésben. Ez azt jelenti számunkra, hogy a hétköznapi dolgok fontosak. A Teremtő terve szerint fontosak. Mária ezt üzeni, az ő élete ezt üzeni számunkra. Azok az események, amelyek átjárják minden napunkat, amelyekből a mindennapjaink összeállnak, valójában a hit útját jelölik ki számunkra. Nagyon sokszor megkísért bennünket az a gondolat életünk örömteli pillanataiban, amikor szándékunknak megfelelően alakulnak életünk elemei, hogy Isten ilyen, ő ilyen jó, gondoskodik rólam, vezet az utamat, fogja a kezemet, nem engedi el. S amikor a hétköznapi eseményekben életünknek a nehéz oldala emelkedik ki, a küzdelem, a kudarc, a betegség, a megcsalattatás, a bizalomvesztés vagy a bizalomhiány, és még lehetne sorolni mindazokat az élményeket és tapasztalatokat, amelyekről szenvedünk, akkor nagyon könnyű azt mondani: Isten ilyen, távolságot vesz, magamra hagy, elengedi a kezem; ha nem ilyen lenne, akkor megfogná a kezem, ha nem ilyen lenne, akkor könnyebb lenne az életem. Máriától azt tanulhatjuk, hogy teljesen fordítva kell gondolkodnunk. Nem életem jó vagy rossz sorsának alakulása vagy elemei határozzák meg azt, hogy ki az Isten, akiben én bízom, hanem fordítva: Isten az, aki jó, aki szeret, Isten az, aki hűséges akkor is, amikor küzdelmes az életem. Akkor is, amikor az öregség, a betegség, a magány érint meg.

Ezt látjuk Mária magasztaló énekében, amit az imént az evangéliumban hallottunk. Nyugodtan mondhatjuk, Mária példáján okulva, hogy amilyen a hétköznapi, olyan az Istened. Ez igaz a kapcsolatainkra, igaz az imáinkra, igaz a megbocsátásunkra, igaz a jövőképeinkre, igaz a reménységünkre: amilyen a hétköznapi, olyan az Istened. Mária földi pályájának befejeztével emeltetett a mennyei dicsőségbe – vagyis a földi pályája vezette őt oda, hogy ezt a dicsőséget nyilvánvalóan láthassuk mi magunk is.

A mai ünnep okán úgy is tekinthetünk a Boldogságos Szűz Máriára, mint a csend asszonyára. Ő az, aki hallgatja és befogadja az Úr igéjét. Befogadja, elmélkedik azon, el-elgondolkozik rajta. A befogadás más lépést is kíván: nem pusztán meghallja Isten igéjét és elmélkedik azon, befogadja szívébe, hanem szerinte is cselekszik. És ez csak a csöndben valósul meg. Amikor az élet terhe megérint, amikor az élet zaja körülvesz, akkor nagyon nagy a kísértés, hogy mi erre a zajra, ezekre a nehézségekre, ezekre a problémákra akarjunk reagálni. Szinte kényszerít bennünket mindennapi életünk: oldd meg, lépj túl rajta, valahogyan vegyél erőt magadon. S éppen Máriának a csöndje, Isten igéjének a csöndje mondja azt, hogy ez nem jó. Nem a problémák, nem a feladatok, nem a terhek azok, amelyek meghatározzák a gondolatodat, hanem az Isten Igéje, aki közel jön hozzánk, aki tanít bennünket, aki figyelmeztet bennünket, aki adott esetben int, bűnbánatra int bennünket, de aki új életre is hív bennünket. Hagyd el, engedd el, ne engedd, hogy a hétköznapi terhei lekössenek téged, félelemben taszítsanak, s ezek legyenek mindennapi döntéseid mozgatórugói. Máriára mint hétköznapi asszonyra nem ebben az értelemben tekintünk, hanem úgy, hogy ő Isten Igéjét hallgatva, befogadva, elmélkedve azon, annak megfelelően bátran, hitében cselekedett, a hétköznapot megszentelte. Új gondolat, új szándék, új érzés születik meg ezáltal.

Testvérek! Lehetne-e pusztán két ember közötti feszültségből békességet teremteni? Azt gondolom, nem. Lehet nem beszélni róla, lehet, hogy az egyik erősebb lesz, és elhallgattatja a másikat, lehet, hogy betemetjük ezeket a sebeket életünk dolgaival, de pusztán az ember félelméből, sebzettségéből, fájdalomából nem fakad új élet. Isten Igéjéből születik új élet. Amikor már nem azt nézzük, kinek van igaza, ki kezdte, kinek kellene megbocsátania, bocsánatot kérnie, hanem éppen a csöndben születik meg a döntés – és ez isteni döntés –, hogy akarok bocsánatot kérni, akarok megbocsátani. Ebből születik új kapcsolat, új élet, mert ez isteni. Amikor az Isten Igéje a rendező elv az életben, nem a félelmeim, nem a szokásaim, nem pusztán a kialakult napi életvitelem, vagy éppen a társadalmi vagy közösségi elvárás, hanem Isten Igéje. Mit tanít Jézus? Mit kíván Jézus? Hogyan is mondta, mit mondott a tanítványoknak? Ha itt lenne, most mit tenne a helyemben? Ezt csak a csöndben lehet fölismerni. Nyugodtan lehet mondani Máriával kapcsolatban, amikor azt mondjuk, hogy ő a csönd asszonya, hogy ő valójában a csöndnek a katedrálisa, a csöndnek a temploma. Meg kell teremteni azt a közeget, ahol Isten csöndje megérinthet. S milyen jó, hogy ma ennyien úgy döntöttetek, testvérek, hogy eljöttök, hogy együtt elmélkedjünk, együtt imádkozzunk, hogy mind a kegyhelynek a csöndje, mind az Istennek a csöndje, Isten Igéjének a csöndet kívánó és teremtő ereje megérintsen bennünket, hogy életünket más fényben lássuk, más döntéseket tudjunk hozni.

A mai ünnep megengedi azt is, hogy úgy tekintsünk a Boldogságos Szűz Máriára mint az úton lévő asszonyra. Most mi is zarándokok vagyunk. Eljöttünk otthonról, kérésekkel, vágyakkal, elképzelésekkel a szívünkben, lelkünkben. Hordozzuk önmagunkat, hordozzuk szeretteinket, s eljöttünk ide, mert tudjuk, hogy itt az Isten átrendezi a gondolatainkat. Új gondolatokat, új érzéseket ad, új döntésekre vezet, megújít bennünket. De vállaljuk a zarándoklással járó minden nehézséget, küzdelmet is. Vállaljuk azt, hogy egymásnak társai leszünk. Amikor Máriára mint úton lévő zarándok asszonyra tekintünk, akkor igenis úgy tekintünk rá, mint aki az Atya háza felé zarándokol. Ez a zarándoklás az, amikor az angyali üdvözlést hallva elmegy ahhoz az asszonyhoz, akiről az angyal értesíti, hogy ő is a titoknak a tudója. Mert beszélni akar vele, mert találkozni akar vele. Te mit tudsz, hogyan tudod, hogyan ismered az Istent? Hogyan szereted az Istent? Lehet, hogy ez a zarándokút tele van kérdéssel, kétellyel, de egészen bizonyos, hogy isteni választ és isteni megnyugvást ad. Ezért tudja elmondani Mária a Magnificat-ban Isten hatalmasságát magasztalva az Ő cselekedeteit.

A zarándoklásban azt is vállaljuk, hogy van bátorságunk a növekedésre. Ezt a természet rendje szerint elfogadjuk. A kisgyermek megszületik, növekszik, egyre nagyobb ruhát kell neki venni, a kamasz talán még egyre többet is eszik, mint korábban, tehát vannak olyan jelek, amelyeket elfogadunk a növekedéssel kapcsolatban. A felnőtt emberrel az a kialakult kép, hogy ő már ilyen, ő már nem változik. Sokszor elfogadjuk ezt a hitünkben is: az én hitem már ilyen, ezt kaptam a szüleimtől, ide jutottam, életutam így befolyásolta a hitem alakulását. A zarándoklásban viszont éppen hogy elfogadjuk önmagunkról és testvérünkről is, hogy képes változni, képes növekedni, képes alakulni, képes az életének az eseményeit – épp azért, mert azokat az Isten Igéje új módon rendez – növekedéssé formálni. Növekedni akarunk Istenben, Mária módjára. Mária befogadta az Úr Igéjét, el-gondolkozott rajta és szívében forgatta azt. Gondolhatunk a pásztorok köszöntésére, az angyali üdvözlésre, de gondolhatunk arra az eseményre is, amikor megy és menteni akarja a fiát, mert azt mondják róla, hogy olyan dolgokat tanít, ami érthetetlen, amivel veszélybe sodorja saját magát és a népet is. Akkor milyen az Isten? A növekedéshez, Mária növekedéséhez hozzátartozott a Nagypéntek és a Húsvétvasárnap idejének a csendje is. Úgy gondoljuk, ez az idő elveszett idő, pedig nem; ez az idő az igazi zarándoklásnak, az igazi növekedésnek az ideje.

Testvérek, azt gondolom, különös aktualitása van annak, hogy zarándoklást akarunk élni, hogy elhiszük: van

lehetőségünk a növekedésre, a fejlődésre, a változásra, hiszen egy olyan világ vesz körül bennünket, ami szinte napról-napra változik. Olyan nehéz megtapasztalni, bizonyossággal megtudni, mi az igaz, mi a jó. És ez holnap is így lesz? Holnap is igaz lesz? Holnap is jó lesz? Vagy csak percnyi módon gondolkodunk a jóról és a jövőről? És a zarándok-emberek: mi, akik ezt vállaljuk, arról teszünk tanúságot, hogy a növekedés valójában nem csupán a világhoz való alkalmazkodás, hanem Istenben való növekedés. Nem mondom, hogy mindegy, hogy mi vesz körül bennünket, milyen körülmények, de azt igen, hogy a növekedés nem ezen múlik és nem ettől függ. Hanem attól, milyen a belső kapcsolatod Istennel, és milyen döntéseket merek hozni a világgal kapcsolatban. Sokszor bennünk is ott van a vágy: olyan jó lenne, ha ezt a világot formálni tudnánk, ha a népek között béke, egyetértés, gazdasági, politikai, társadalmi igazságosság lehetne. Milyen jó lenne! Milyen jó lenne, hogyha ez a változás megtörténne. Ezt viszont mindig külső fórumoktól, tanácskozásoktól, szervezetektől, politikai paktumoktól várjuk. Igaz, ezek a változás eszközei lehetnek – jó esetben –, de a világ változása bennünk történik. Amikor én változom, pl. most, ma, mert valamilyen döntést hozok, másként akarok hazamenni, másként akarok élni. Bátorságom lesz másként élni és bátorságom lesz arra, hogy ne szégyelljem mások előtt, hogy változtam, és bátorságom lesz arra is, hogy testvéremet, aki változni akar, aki növekedni akar, aki krisztusi módon akar élni, ne akarjam visszahúzni: „Ismerlek én, tudom én, milyen vagy!” Bennünk történik, magunk akarunk változni, mégpedig úgy, ahogy ezt modellként Máriánál látjuk, aki a hétköznapi dolgokban Isten hatalmas tetteit fedezi fel, aki a hétköznapiak megteremtett csöndjében Isten Igéjével találkozott, és ez átalakította az életét. Aki mer útra kelni, mer zarándok lenni, azért, hogy növekedjék, hogy változzon, hogy Istenben gazdagodjon. És hisszük, hogy a bennünk történő változás hatással van kapcsolatainkra, kultúránkra, társadalmunkra és a világra is.

A Boldogságos Szűz Mária, földi pályájának befejeztével, elnyerte azt a dicsőséget, ami Istennél van, amit Ő kezdettől fogva neki adott, és amire meghívott bennünket a keresztségben. Hiszen a krizma, amellyel a kereszteskor megkenik homlokunkat, már ezt a dicsőséget jelzi előre. Erősítsen meg abban a mai ünnepünk, a mai zarándoklásunk, a mai ünnepnek a csendje, hogy akarjunk növekedni az Istenben erre az isteni dicsőségre, ahol a Boldogságos Szűzet látjuk. Bátor bizalommal kérjünk tőle anyai segítséget, konkrét kérsben is. Ámen.”

(Elhangzott Szentkúton, 2019. augusztus 15-én)

ISTEN MEGBOCSÁTÓ MŰVE AZ EGYHÁZBAN

„(...) Az Egyház középpontjában nem a bűn, nem a tanítás, nem a kegyhelyek, nem az ember áll. Nem maga az Egyház jelenti az Egyház középpontját, hanem Jézus Krisztus. Az egész Egyháznak azért van értelme, mert Jézus Krisztus áll a középpontjában. Az egész Egyháznak azért van értelme, mert Jézus Krisztus áll a középpontjában, a Szentháromság egy Istennek Jézus Krisztus általi megnyilatkozása. Az első és legfontosabb kiindulási pontunk tehát ez: az Egyház középpontjában Jézus Krisztus áll. Jézus Krisztusban az Atya föltárta számunkra a megbocsátásnak és a bocsánatkérésnek a kegyelmét. Ez a föltáruló kegyelem azért adatik meg az Egyháznak, hogy azt folytassa, ami Krisztusban számunkra nyilvánvalóvá lett. Húsvét hajnalán Jézus azt mondja az apostoloknak: amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. Amit megbocsátotok a földön, az meg lesz bocsátva a mennyben is. Vagyis az Egyház azt viszi tovább, azt hordozza ebben a világban, ami Jézus Krisztussal megkezdődött. Jézus Krisztus maga bízta meg az Egyházat azzal, hogy Isten megbocsátó szeretetét hordozza, és ez a megbocsátó szeretet lett az Egyház létének igazi indoka, Krisztus küldetésének a folytatása. Ezért is mondja már Szent Pál, hogy Isten megbízott bennünket a kiengesztelődés szolgálatával. (...) De miként van jelen az Egyházban a kiengesztelődés szolgálat? Az egyik, amit itt, a szentkúti búcsújáróhelyen különösen is megélhetünk, az egymásért való imádság és az egymásnak való megbocsátás. A hívő közösség egésze ezáltal hordozza a megbocsátás kegyelmét, ezáltal műveli a kiengesztelődés szolgálatát. Mi a kiengesztelődés szolgálat, általános értelemben, a hívő közösségben? Az, hogy olyan kapcsolatokat építünk ki egymás között, amelyek a viták, a különbözőségek, az egymás elleni korábbi vétkek ellenére is azt hordozzák ebben a világban, hogy lehetséges a megbocsátás és a bocsánatkérés. (...)”

(Részlet Kálmán Peregrin OFM 2019. augusztus 2-án elmondott szentkúti katekiziséből)

TI KINEK TARTOTOK ENGEM?

„(...) Ma tőlünk, a Szentkútra ide zarándoklóktól kérdezi Jézus: Ti kinek tartotok engem? Személyesen szólít meg minket, ezért nem elég, ha általánosságban válaszolunk. Kereszttségünk óta Isten személyes közelségbe került hozzánk. Ezután mi sem maradhatunk óvatos távolságban a hitvallásunkkal. Testvérek, ma sok hívő élete olyan, mintha nem is gondolná komolyan a hitét. Pedig Jézus nagyon komolyan gondolja, amit a hitben ajánl nekünk: közösséget önmagával, derűs belső életerőt, szívbéli gazdagságot, amin nem győzedelmeskedhet a világi sátáni ereje vagy bármiféle pusztuló, romlott szellemiség. (...) Péter vallomásával továbbjutunk egy általános emberi véleménynél, hogy Jézus egy próféta. Jézus nem egy az eddigi sok próféta közül, akit Isten a rossz ellen küld a nép fölemeléséért. Jézus a Messiás, akiben Isten országa valóságosan eljött közénk. Így érthető az a válasz, amit erre a vallomásra ad Jézus Péternek: Amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyben, és amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyben is. Jézus halála és föl-támadása óta a menny, Istennek az országa nem eljövendő, ami egyszer majd valamikor beköszönt, hanem jelenvaló köztünk az Egyházban. Ezt építhetjük a hitünkkel és a szeretetünkkel. (...) Amit itt teszünk, ahogy a földön élünk, Isten országának polgáraitként tesszük. És bizony

a hogyan-nal, ahogy tesszük, erősítjük vagy hátráltatjuk Isten országának kibontakozását itt a földön. Amikor a Miatyánkban azt imádkozzuk: »jöjjön el a te országod«, ez abból a tapasztalatból fakad, hogy már elkezdődött, de még erősödnie kell. A kereszttségben mindannyian elszakíthatatlanul Istenhez kapcsolódunk. Az Egyháznak tagjai vagyunk, ahová Isten minden népből, nemzetből, különböző nyelvű emberekből összegyűjt bennünket. Isten azt akarja, hogy mi is tegyünk az Ő országáért.

Testvérek, a tény, hogy az Úr Péternek adta át a mennyek országának kulcsait, arra hívja fel figyelmünket, hogy a mennyek országának ajtaján zár van. Oda nem lehet csak úgy, könnyedén, kedélyesen, gálánsan, minden további nélkül besétálni. Strandon lehet látni hatalmas csúszdákat. A gyerekek szeretnek beleülni és egyszerűen lecsusszanni, anélkül, hogy képesek lennének kiszállni belőle. Úgy érzem, hogy vannak emberek is, akiknek az élete ilyen. Egyszerűen beleállnak a mások által kitaposott csapákba, mindegy, hogy azok hová vezetnek. Beülnek a csúszdába és elengedik magukat. Persze ezután nem szabad panaszkodni, ha az ember nem tud kiszállni belőle. A strandon is egyszer csak leürünk a vízbe, és az életben is egyszer csak a padlón találja magát az ember. Isten országába nem lehet felelőtlenül élve bejutni.

De akkor hogyan lehet? Úgy érzem, itt jön segítségünkre a Szűzanya, hiszen benne a megváltott, az üdvözült embernek a példáját láthatjuk. Kedves Testvérek! Mária példáján megerősödve juthatunk be az Isten országába. A Szentírás lapjain, bárhol is olvasunk a Szűzanyáról, úgy mutatkozik be előttünk, mint akinek erős és mély a hite, töretlen az Istenbe vetett bizalma. Mária azt üzeni nekünk, hogy a hit irányíthatja az életünket, bizhatunk az Istenben és bátran hagyatkozhatunk rá. Szent Ágoston olyan szépen ír az angyali üdvözletről, arról a történetről, amikor megjelenik az angyal és tudomására hozza Máriának, hogy fia születik, hogy a Magasság-

beli fia lesz az ő gyermeke: »Mária előbb fogadta Jézust a szívébe, mint a méhébe.« Akit szeretünk, azt a szívünkbe fogadjuk. A szívünk határozza meg a lelkületünket, hogy milyen emberek vagyunk. Hitből élők, másokért élők, vagy inkább csak önmagunknak élők, önzők? Mária szívében ott él Jézus, és ez életének a titka. (...)»

(Részlet Hortobágyi Cirill OSB pannonhalmi főapát 2019. június 29-én elmondott szentkúti homíliájából)

A HITÜNKET KÖZÖSSÉGBEN KELL MEGÉLNI

„(...) A katekumen rögtön hozzákapcsolódik egy egyházi közösséghez. Azzal a fajta individualizmussal szemben, amelyben a mai emberek élnek, akik azt mondják: csak az számít, amit én gondolok, amit én csinállok, ne szóljanak bele az életembe, ne mondja meg nekem senki... ezzel

szemben az Egyház mindig közösség. Azt mondja annak, aki meg akarja ismerni a hitet: Gyere közénk! Gyere, és mi befogadunk. Közösségben éljük a hitet, mi is közösségben találkozunk Istennel, a mi hitünket is közösségi alkalmak során mélyíti az Isten. Gyere közénk, legyél te is egyre inkább tagja ennek az egyházi közösségnek. (...)»

(Részlet Káposztássy Béla atya 2019. június 28-án elmondott szentkúti katekéziséből)

ISTEN CSAK AZT TUDJA MEGÁLDANI BENNÜNK, AMI JÓ

„(...) A mai ünnep titka arra mutat rá, hogy Isten milyen csodálatos módon van jelen ezekben a hétköznapi helyzeteinkben. Amikor nem is gondoljuk, hogy Isten ott van, csodálatos módon akkor is jelen tud lenni, meg tudja és meg is akarja áldani hétköznapi cselekedeteinket, feladatainkat, küzdelmeinket, imádságainkat. Mit is áld meg Isten? Isten csak azt tudja bennünk megáldani, ami jó. Ami rossz, azt nem tudja megáldani. Éppen ezért

nem, hallgatunk-e a lelkiismeretünkre vagy nem, Isten jóra való indításait követjük-e vagy nem. Mária követte ezt a hívást. Az első dolog, amit Máriától a mai ünnep kapcsán megtanulhatunk, az a szívében lévő készség. A készség arra, hogy megtegye a jót. Nem arra, hogy kényelmesen kikapcsolódjon, hogy pihenjen, hogy mások szolgálatát várja, pedig éppen most kapta a csodálatos hírt, hogy ő a Megváltónak, az Isten Fiának az édesanyja. Őt ez nem arra indítja, hogy magas méltósága miatt mások szolgálatára várjon, hanem épp ellenkezőleg: az a készség erősödik meg a szívében, hogy szeretetből segítsen másoknak. Ez a készség Mária egyik titka. Ezért tudott igent mondani Gábor angyalnak is, amikor azt kérte tőle Isten, hogy fogadja el ezt a hivatást. Amennyire szép Mária hivatása, épp annyira nehéz is, hiszen a szép hivatások mindig nehezek is. Egyszerre van meg bennük az öröm és a kihívás, küzdelem, nehézség is, és a kettő kiegészíti egymást. Mária utat mutat számunkra abban, hogy érdemes az Isten útján járni, mert akkor tud békés, nyugodt és tiszta maradni a szívünk. (...)”

(Részlet Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök 2019. július 7-én elmondott szentkúti homíliájából)

A BOCSÁNATKÉRÉS SEM OLD MEG MINDENT

„(...) A bűcsú szóval fordítjuk le a latin indulgentia szót, ami viszont szó szerinti fordításban elengedést jelent. A magyar nyelv mégis inkább ezzel a nagyon ízes szóval adja vissza a latint: bűcsú, azaz bűcsút inthetünk a bűneink után járó ideigtartó büntetéseknek. De mik is ezek az ideigtartó büntetések? A büntetés szó a mai világban talán már egy kicsit idegenül hat számunkra. Ezzel kapcsolatban fontos figyelni arra, amit Szent VI. Pál pápa fogalmaz meg a bűcsúval foglalkozó bullájában, hogy a büntetés nem Isten bosszúja. De akkor mi ez az ideigtartó büntetés, ami a gyónás után is hátramarad? Egy-két példával szeretném megvilágítani a választ, a magam számára is így tudtam ezt érthetővé tenni. Amikor gyerekként otthon kakaózunk, vagy felnőttként iszunk egy kávét, és azt kiborítjuk, mert figyelmetlenek vagyunk akkor

gyerekként bocsánatot kérünk édesanyánktól, nagyszüleinktől. Ők meg is bocsátanak, de ezzel együtt mégis ott marad a folt az asztalterítőn, ami miatt ki kell azt mosni.

Sokszor előfordul velünk az életben, hogy elkövetünk valamit valaki ellen. Sok példát hozhatnánk, most egy súlyos bűnt szeretnék felemlíteni. Családi körben, feszült helyzetben bizony előfordulhat, hogy amikor már nem tudunk mit csinálni kamaszodó gyermekünkkel, akkor egyszer csak elcsattan egy pofon. Van ennek egy még súlyosabb változata, amikor az ilyen-olyan hatások nyomán ingerült férj hazajön a munkából, és nem figyelve az indulataira, idegességében arcul üti a feleségét. Még ha ilyen súlyos bűnbe is esnénk, akkor is tudhatjuk, hogy ugyanúgy Isten irgalma vár minket, katolikus keresztényeket a gyóntatószékben. Soha ne fáradjunk bele, hogy bocsánatot kérjünk. Ferenc pápa szokta mondani, hogy csak mi, emberek szoktunk elfáradni abban, hogy bocsánatot kérjünk, Isten sohasem fárad el abban, hogy megbocsásson nekünk, és ez a mi mentsvárunk. Ha eldőrdült egy ilyen pofon, nyilván nem csupán a gyóntatószékbe kell elmenem, hanem oda kell állnom a feleségem vagy akár a férjem elé és bocsánatot kell kérnem tőle. A bocsánatkéréssel és a gyónással azonban nincs minden elrendezve, ezt jól tudjuk, hiszen a szeretetkapcsolatunkban olyan törés keletkezett, amely talán csak hónapok, évek, évtizedek alatt fog begyógyulni. (...)”

(Részlet Kuzmányi István állandó diakónus 2019. augusztus 18-án elmondott szentkúti katekizéséből)

TANULJUNK HAZASZERETETET SZENT LÁSZLÓ KIRÁLYTÓL!

„(...) Szent László ezen a helyen is történelmet írt és hitében erősítette a népet. Vajon mi mit tanulhatunk Lászlótól? Például hazaszeretetet. Drága jó testvéreim! Nemrégiben kaptam egy levelet egyik volt diákomtól. Egy rövid részletet szeretnék ebből felolvasni: »Tanár úr levelében feltett kérdésre válaszolva: hiányzik édesanyám és a családom. Hiányzik az iskolám és a városom. Hiányoznak a barátaim. Hiányzik a táj, hiányoznak az ízek és az illatok. Atyám, azt kell mondanom: hiányzik minden, ami magyar.« Ezeket a sorokat egy nemrég végzett és most az Edinburgh-i egyetemre járó diákom írta. Minden pátosz és minden érzélgősség nélkül, csak úgy, a többi mondanivalója között. Ez a fiatalember most

megtapasztalja, amit sokan megtapasztalhattunk már az életünk folyamán, hogy milyen, amikor az ember elszakítva él a hazájától. Szent László Lengyelországban született, vagyis úgy kellett szeretnie a hazáját, hogy nem is ismerte, nem is látta, mégis benne volt a hazaszeretet. Testvéreim, közöttünk is vannak olyanok, akiknek a történelmi viharok nyomán vannak idegenbe szakadt családtagjai. Gondoljunk rájuk is, és ne nevezzük őket határon túliaknak vagy emigránsoknak, vagy bárminek. Kányádi Sándor szava igaz rájuk: ők is határtalanul magyarok. (...)”

(Részlet Fazakas Z. Márton OPraem csornai apát 2019. június 30-án elmondott szentkúti homíliájából)

nekünk is, Máriától tanulva, hallgatnunk kell azokra a belső indíttatásokra, amelyek a jóra ösztönöznek minket. Ami arra indít, hogy valakin segítsek. Amikor ott van mellettem valaki, aki segítségre szorul, és ilyenkor a lelkiismeretem megszólal, hogy valamit én is tehetnék. Néha egyszerű, apró dolgokról van szó, kisebb segítségéről. Egyáltalán nem mindegy, hogy megtegyük-e vagy

AKIT ISTEN MEGÉRINT, ABBAN SZENVEDÉLY VAN

„(...) Ha bennünk van a szenvedély Isten dolgai iránt, akkor nem mondjuk azt, hogy most nincs idő, nincs lehetőség, most nem tudok imádkozni, most nem tudok a közösségembe elmenni, most nem tudok jót tenni. Nem hozunk fel mindenféle okot, kifogást. Ezeket legtöbbször azért mondjuk, mert hiányzik belőlünk a szenvedély, az odaadás, a lelkesedés

Egyszer úgy ünnepeltük a Mikulást, hogy Miklós püspök számárháton érkezett (aki akkor én voltam). A számárnak fel kellett volna mennie a lépcsőn, de sehogy sem akart. Egy húzta, kettő vagy három taszította, hogy valahogy mégis felmenjen. Arra gondoltam: sokszor ugyanilyen kínlódás, amikor másokat, pl. fiatalokat próbálunk

A BETEGEK KENETÉBEN JÉZUS ÉRINT MEG MINKET

„(...) Jézus elvárta a betegektől, hogy higgyenek benne. Higgyék, hogy ha őt megérintik, vagy ő érinti meg őket, akkor meggyógyulnak. A betegek szentségének is éppen ez a lényege. Az az üzenete, hogy segítsen meg téged az Úr, hogy szabadítson meg bűneidtől, hogy üdvözítsen téged és erősítsen jószágosan. (...) A betegek kenete tehát azt az állapotot akarja megerősíteni bennünk és azt a kegyelmet akarja adni, hogy ne féljünk. (...) Amikor úgy érezzük, hogy nehézségek vannak az életünkben, amiket a betegség okoz, akkor könnyen elgyengülünk, esetleg elbizonytalanodunk. De miért jött Jézus? Jézus azért jött, hogy életünk legyen és az az élet bőséges legyen. Jézus megmutatja, hogy velünk az Isten. (...)”

(Részlet Kiss Barnabás OFM 2019. augusztus 20-án elmondott szentkúti katekéziséből)

valahogy az örök üdvösség felé taszítani. Pedig fordítva kellene hogy legyen. Ha Isten egyszer megérinti őket, akkor mennek, akkor nem sajnálnak időt, pénzt, semmit. Ha megérintett minket Isten, akkor ez visz minket előre, ez az érintettség, ez a megrendültség, ez a határtalan szeretet, ami minket megérintett, és amelyet befogadtunk. Ilyenkor nem ismerünk akadályt, tűzön-vízen keresztül megyünk, hogy azt tegyük, amit az Úr akar, semmi más.

Ő tudja, kinek hány gyereke, hány unokája van, tudja, ki mennyire beteg és öreg, mennyi a pénze, milyen a háza – Ő mindent tud, és nem kér lehetetlent. Amit Ő kér, azt teljes odaadással tesszük, ha Ő megérintett minket, ha bennünk van a szenvedély. (...)”

(Részlet Pál József Csaba temesvári püspök 2019. szeptember 22-én elmondott szentkúti homíliájából)

SZÜKSÉGEM VAN ARRA, HOGY ISTENNEL EGYESÜLJEK

„(...) Abban a pillanatban, amikor definiáljuk, meghatározzuk saját életünknek az értelmét és mozgatórugóit, és rádöbbenünk arra, hogy Isten sokkal jobban szeret minket, mint ahogy azt gondoltuk, akkor már jó úton járunk. Ebben a liturgiában, amikor az a szerencse is ér bennünket, hogy Krisztus testét és véréát valóságosan magunkhoz vehetjük, őt, aki egyben üdvösségünk és gyógyszerünk is, aki a mi erőnk, a mi megváltásunk és föltámadásunk, akkor érezzük és gondoljuk is azt, hogy igen, erre van szükségem. Azért, hogy holnap is fel tudjak kelni, vasárnap tudjak majd imádkozni és hétfőn majd elmenni a munkába, vagy képes legyek a családommal emberségesen bánni, mindehhez nekem arra van szükségem, hogy Istennel egyesüljek. Egyesüljek vele az ő szenvedésében, egyesüljek vele az ő föltámadásában, járja át a testemet, akár fizikálisan is érzem azt a szenvedést és fájdalmat, amit Krisztus érzett. Mert hogyha ezt csak gondolom, és nem érzem, akkor még mindig távol vagyok. Ebben a szentáldozásban gondoljunk bele és érezzük Istennek azt a szeretetét, amit szavakkal elmondani képtelenség és lehetetlenség. De abban a pillanatban, amikor az Oltáriszentségben, az Eucharisziában részesülünk, visszafordíthatatlanul megtapasztaljuk, mit jelent Isten ereje, mit jelent az ő dicsősége. (...)”

(Részlet Jaczkó Sándor budapesti görögkatolikus helynök 2019. szeptember 21-én elmondott szentkúti homíliájából)

A SZENTELMÉNYEKNEK VESZÉLYE IS VAN

„(...) Amikor azt mondjuk, hogy a szentelmények tulajdonképpen az egész teremtett világot bevonják az Istennel való kapcsolatba, akkor felfedezhetünk egy sajátosságot. Ez a saját emberi életünk sajátossága, hogy miközben használjuk a teremtett világ javait, a mindennapi eszközöket, dolgokat, ennek a világnak a javait, aközben nagyon kettős tud lenni a magatartásunk. Előfordul ugyanis, hogy hozzákötődünk ezekhez a javakhoz, hogy a szívünk ragaszkodni kezd ezekhez a földi javakhoz. Minden, ami a földön van, jó, és minden kapcsolatba hozható Istennel. Minden annak az eszköze lehet, hogy dicsőítsük az Istent, és Isten megáldjon minket. De mi, emberek úgy működünk és olyan a mi lelkünk, a mi szívünk, hogy ezt nem mindig látjuk ilyen világosan, és a szívünk hozzákapcsolódik valamilyen teremtett dologhoz. Akár még úgy is, hogy elfordulunk Istentől. Ez az, amit erkölcsi kategória szerint bálványimádásnak mondunk. Ez ugyan erős kifejezésnek tűnik, mégis valószínű, hogy mindannyiunknak ismerős ez a belső magatartás. Ilyenkor azt vesszük észre, hogy valami földi dolog egyszerre fontosabbá lesz nekünk, mint Isten. Lehet ez például a pénz is, sokaknál talán a siker, valami anyagi dolog, ami – azt vesszük észre – egyszerre leköti a figyelmünket. Már nem az Istenhez fordulásunkat segíti, hanem inkább elfordít Istentől. Azzal foglalkozunk többet, Istennel kevésbé. Valami ilyesféle veszélye lehet ezeknek a szentelményeknek is. Vagyis nem a szentelményeknek maguknak, hanem a mi emberi szívünk működésének. Ezért kell figyelni arra, hogyan használjuk a szentelményeket, nehogy beleszússunk a babonáság magatartásába. Babonáság lenne, ha például azt gondolnánk, hogy az autó megáldása után már száguldozhatunk vele, mert az Úristen majd úgyis megvéd minket, hiszen megáldotta a pap az autónkat. Ez badarság lenne. Vagy ha azt gondolnánk a Balázs-áldásról, hogy ha ebben részesedtünk, akkor már nem is kell orvoshoz mennünk, mert ez a szentelvény úgyis meggyógyít minket. Érezhető, hogy nem olyan könnyű jól eltalálni a határt, hiszen természetesen bízunk is abban, hogy van ereje ennek a szentelvénynek. Ugyanakkor tudnunk kell, hogy ami betegség, az orvosra és gyógyszerre vár. (...)”

(Részlet Labancz Zsolt SchP 2019. október 8-án elmondott szentkúti katekéziséből)

LITURGIKUS REND ÉVKÖZBEN

A Bazilika 6.35-től napnyugtáig látogatható, a szabadtéri létesítmények a nap 24 órájában bármikor felkereshetők. Vasár- és ünnepnapokon: 7.30-kor laudes (reggeli dicséret), 8.30-kor gyóntatás, 9.00-kor szentmise, 10.30-kor litánia és gyóntatás, 11.00-kor nagymise, 18.30-kor (télen 17.30-kor) vesperás (esti dicséret), szentségimádás, 19.00-kor (télen 18.00-kor) szentségi áldás. Hétköznap (hétfő kivételével!): 6.50-kor laudes, 7.15-kor szentmise, 18.30-kor (télen 17.30-kor) vesperás, szentségimádás, 19.00-kor (télen 18.00-kor) szentségi áldás. Szombatonként az esti program változik: 19.30-kor (télen is!) vesperás, 20.00-kor „Kiáltás-ima” a Mária Rádió élő közvetítésében.

LITURGIKUS REND BÚCSÚNAPOKON

Érkezéskor a zarándokcsoportok fogadása, majd gyóntatás, 9.00-kor szentmise, 10.15-kor katekézis (nagyobb ünnepeken) vagy 10.30-kor énekes Mária-köszöntő, 11.00-kor szentmise körmenettel, 14.00-kor litánia, majd a zarándokok és kegytárgyak megáldása, 18.30-kor vesperás, szentségimádás, 19.00-kor szentségi áldás. A fő- és nagybúcsú idején előesti program is van, ennek részleteit a honlapon lehet megtalálni az adott búcsú meghirdetésekor.

A BÚCSÚK MISESZÁNDÉKAI

Kegyhelyünkön mindig szívesen imádkozunk a szentmisék szándékaiban az elhunytakért és az élőkért. Előfordulhat azonban, hogy nagyobb látogatottságú búcsúk alkalmával a zarándokok által íratott miseszándékokat nem tudjuk minden esetben felolvasni. Ezért ezúton is mindenkit biztosítunk arról, hogy a szentmisén jelen lévő – az itt lakó közösséget képviselő – ferences atya a szándék elhangzása nélkül is ezekre a szándékokra ajánlja föl a szentmisét.

ELSŐSZOMBATI ENGESZTELŐ ZARÁNDOKLATOK

A téli hónapok (december-január-február) kivételével minden hónap első szombatján 17 és 20 óra között egy-egy egyházközség zarándokcsoportját várjuk kegyhelyünkre, akiknek vezetésével a rózsafüzért imádkozzuk, amit szentmise követ. A liturgia után gyertyás körmenetet tartunk, a szent kútnál megújítjuk keresztségi fogadalmunkat, a Lourdes-i Szűzanya szobra előtt a betegekért imádkozunk. Az imaalkalom a kegyzobor előtti személyes imával, közös esti zsolozsmával és a Mária Rádió által közvetített „Kiáltás-imával” zárul. Ha az Önök plébániaközössége szívesen vállalja valamelyik elsőszombati áhítat vezetését, kérjük, jelezzék a kegyhely telefonszámán (+36-32/418-029) vagy a szentkut@ofm.hu email címen.

IMAMEGHALLGATÁSOK ÉS HÁLATÁBLÁK

Bátorítjuk mindazokat, akik Szentkúton imameghallgatást tapasztaltak, ill. akikkel kérésük nyomán rendkívüli esemény történt, hogy az elmúlt évszázadok szokásainak megfelelően jelezzék ezeket a kegyhelyen szolgáló ferenceseknek. Az ilyen esetek egy részében jegyzőkönyv felvételével járulhatunk hozzá a szentkúti Szűzanya segítségének dokumentálásához és tiszteletének előmozdításához. A hálatáblák készítése is dicséretes szokás, amelynek segítségével az imameghallgatásnak maradandó emléket tudnak állítani. A megfelelő elhelyezés miatt kérjük, hogy a kőből készült tábla ne legyen magasabb 12 cm-nél, valamint mindig szerepeljen rajta – legalább – az évszám is, valódi erőt adva ezzel azoknak, akik látják, hogy ma is történnek csodák.

A SZENTKÚTI SZŰZANYA TESTVÉRÜLETE

A 2019-ben életre kelt Testvérület célja – ahogyan a szabályzat fogalmaz – a Szentkúti Szűzanya vallásos tiszteletének ápolása és terjesztése, a kegyhely szebbé tételének és evangelizációs tevékenységének előmozdítása. A közösség szabályzatát és a jelentkezési tudnivalókat www.szentkut.hu oldalunkon a „Lelkiség” rovatban találhatja meg a kedves Olvasó. Várjuk az érdeklődőket és jelentkezőket!

ADOMÁNYOK

Az imádságokon, szóbeli biztatásokon túl hálásan köszönjük a testvérek eddigi jószívű anyagi támogatását is. Tisztelettel tájékoztatjuk Olvasóinkat, hogy az elmúlt és jelen időszak pályázati sikerei sem teszik feleslegessé a szent hely anyagi megsegítését, hiszen a pályázatok „csupán” egy-egy konkrét cél megvalósítását támogatják, ám emellett is számtalan fenntartási és fejlesztési cél, feladat van a kegyhely életében. Ezért kérjük, ha megtehetik, támogassák a szentkúti kegyhelyet az Erste Bank **11600006-00000000-30458365**-ös számlaszámán. Előre is köszönjük!

SZÁLLÁSLEHETŐSÉGEK A ZARÁNDOKKÖZPONTBAN

1. Zarándokház

A Zarándokházban 27 db hotel kategóriájú, saját fürdőszobás szoba várja a vendégeket. 4 db egyágyas, 7 db franciaágyas, valamint 16 db két külön ágyas szobával rendelkezik.

2. Zarándokszállás

Közösségi szálláshely elsősorban csoportok részére. 8 db 6 ágyas és 3 db 14 ágyas szobával összesen 90 fő elszállásolására alkalmas. Ebben az épületben a fürdőszobák blokkonként állnak a vendégek rendelkezésére. Minden blokkhoz saját konyharész is tartozik, ahol a vendégek maguknak is tudnak főzni

A KEGYHELY HONLAPJA, ELÉRHETŐSÉGEI

A szentkut.hu oldalon megtalálható a Szentkút újság online változata, valamint a kegyhelyre vonatkozó minden információ. A kegyhely liturgikus eseményeinek otthonról történő, élőben való internetes követéséhez is a kegyhely honlapján találhatunk információt. A kegyhely telefonszáma: **+36-32/418-029** vagy **+36-20/400-58-78**. Email: info@szentkut.hu

EGYÉB SZOLGÁLTATÁSOK

SZENT JAKAB ÉTTEREM

Minőségi a la carte étterem a Zarándokházban. Palóc specialitások és ételkülönlegességek is megtalálhatók étlapján. Csoportoknak, szállóvendégeknek előre egyeztetett menükkel szolgál.

KONFERENCIÁK

A 160 férőhelyes rendezvényteremben két projektor áll rendelkezésre teljes hangosítással, mikrofonnal. Igény esetén tolmácsfülkét és készülékeket is tudunk biztosítani. A terem térelválasztó rendszerrel is rendelkezik, így egyszerre két helyiségben is lehetőség van a rendezvények lebonyolítására. Az épület fűtött, illetve légkondicionált. Svédasztalos, illetve ültetett ebédekre és vacsorákra egyaránt lehetőség nyílik ugyanitt.

ESKÜVŐK, LAKODALMAK

Különleges esküvői helyszín a Bazilika, a Szent Jakab Étterem és a Rendezvényterem együtt a Nemzeti Kegyhelyen. A vendégvárás, a díszvacsera és a lakodalm megrendezésére kiválóan alkalmas a Zarándokközpont.

TÁBORHELYSZÍN

Plébániai, nagycsaládos vagy hittantáborok számára a Zarándokszállás közösségi hálótermei tökéletes szállást biztosítanak. Étkezéseket, kegyhelyismertést, sportolási lehetőséget, kézműves foglalkozásokat a táborvezetővel előre egyeztetve szervezünk. Zsákutca jellegéből kifolyólag a Zarándokközpont határai jól megszabhatók a gyermekek részére. Számos sportolási és kirándulási lehetőséget nyújt. A kiépített tűzrakó helyeken bográcsolási, nyársalási lehetőséget biztosítunk.

TÚRÁK, KERÉKPÁRÚTVONALAK

Noha a környék vallási és kulturális értéke is igen nagy, csodás természeti környezete miatt is megéri felkeresni. Az új Zarándokközpont fölötti hegyoldalon található a Remetebárányok; a barlanglakásokban valószínűleg már a XIII. századtól éltek remeték. A Liturgikus tértől pár perces sétával elérhetünk a Szent László-ugráshoz és további forrásokhoz is.

KEGYTÁRGYÜZLET

Széles árukínálattal várjuk a kedves vásárlókat a hét minden napján, 10-18 óra között. Nagy választékban kaphatók szentképek, rózsafüzérek, lelkeségi irodalom, imakönyvek, DVD-k, gyertyák és szobrok. Minőségi kézműves termékeinken túl a Barátok Bora (szentkúti címerrel) látogatóink kedvence. Szép emlék a zarándokláról a Kegyszobor másolata vagy a Szentkút Csillaga c. énekeskönyv, de megvásárolhatók a kegyhely történetét bemutató kiadványok is.

SZEMÉLYSZÁLLÍTÁS

Szállóvendégeink számára előzetes megbeszélés alapján, korlátozott mértékben személyszállítást tudunk vállalni a kegyhely és a busz-, illetve vonatmegálló között.

AKTUÁLIS TÉLI ÉS TAVASZI PROGRAMJAINK

December 2-7. Adventi lelkigyakorlat papok, diakónusok és szerzetesek számára – Zatykó László OFM

December 13-15. Adventi lelkigyakorlat szentkúti ferences vezetéssel

December 23-26. Magányosok Karácsonya – Hágen Ilona Edit OV

Január 17-19. Bőjte Csaba atya lelkigyakorlata

Január 24-26. Lelkigyakorlat papok és szerzetesek szüleinek – Barsi Balázs OFM

Február 10-14. Lelkigyakorlat papok, diakónusok és szerzetesek számára – Pápai Lajos ny. püspök atya

Február 14-16. Gyermekre vágyók lelkigyakorlata – Csépanyi Gábor atya

Február 21-23. Egyedülálló fiatalok lelkigyakorlata – Asztalosné Elekes Szende

Március 20-22. Elváltak, egyedül maradtak lelkigyakorlata – Madocsai Bea

Április 3-4. Búcsúvezetők találkozója (meghívásos)

Április 9-13. Nagyheti lelkigyakorlat szentkúti ferences vezetéssel

Valamennyi programra az info@szentkut.hu címen lehet jelentkezni.

A Szentkúti Nemzeti Kegyhely 2020-as búcsúrendje a következő, Pünkösöd előtt megjelenő számban lesz olvasható, de a tavaszi, kora nyári búcsúkat már most, előre hirdetjük:

TERVEZETT MÁTRAVÉREBÉLY-SZENTKÚTI BÚCSÚREND – 2020

„Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7) a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus évében

Április 18. szombat, Irgalmasság zárándoklata

Április 24-25. péntek-szombat, a magyarországi szerzetesek zárándoklata

Május 8. péntek, a Rozsnyói Egyházmegye magyar híveinek zárándoklata

Május 23. szombat, óvodások zárándoklata

Május 30-31. és június 1. szombat-vasárnap-hétfő, Pünkösdi búcsú

Június 14. vasárnap, Szent Antal búcsú, liliomszentelés és gyermekek megáldása

**Június 19. péntek, Jézus Szíve búcsú: a betegek kenetének közösségi kiszolgáltatása,
a Katolikus Szeretetszolgálat intézményeinek zárándoklata**

Június 20. szombat, Szűz Mária Szeplőtelen Szíve búcsú: a Szereteláng Mozgalom zárándoklata

Június 28. vasárnap, Szent László ünnepe: lovasok zárándoklata

VÁLASZTÓKÁPTALAN A FERENCES RENDTARTOMÁNYBAN

A Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány hatévente aktuális választó-káptalanjára itt, Szentúton kerül sor 2020. február 3-8. között. A káptalan során – sok más elintézendő mellett – a hazai ferences közösség új rendi vezetőséget is választ. Nem csupán a hároméves megbízatással járó négy definatori (kormánytanácsosi), hanem a hat évre szóló tartományfőnöki és vikáriusi (helyettesi) hivatal betöltőjére is szavaznak majd a káptalan résztvevői. Amennyiben a szentkúti káptalan a jelenleg hivatalban lévő Dobszay Benedek testvért (ld. kép) választaná meg tartományfőnöknek, akkor ő még három esztendőn keresztül töltheti be ezt a tisztséget.

A SZENTKÚTI FERENCES KÖZÖSSÉG INGYENES KIADVÁNYA

Felelős kiadó: fr. Orosz Lóránt OFM

Felelős szerkesztő: fr. Fejes Antal OFM

Cím: 3077 Mátraverebély-Szentkút 14.

Telefonszám: +36-32/418-029; +36-20/400-58-78

Email: info@szentkut.hu

Honlap: www.szentkut.hu

ISSN 1789-7432

Fotók: Szentkúti Fotóarchívum, Kristók János, Magyar Kurír

Grafikai szerkesztő: Kamarás Ágnes

Korrektor: Pápai Zsuzsanna

Nyomdai munkák: VIRTUOZ Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Számlaszám: 11600006-00000000-30458365